

SADRŽAJ

I. UVOD

RELIGIOZNOST.....	2
PREGLED GLAVNIH PSIHOLOŠKIH INTERPRETACIJA RELIGIOZNOSTI.....	3
ISPITIVANJA I MJERENJE U PSIHOLOGIJI RELIGIOZNOSTI.....	6
PROBLEMI I OGRANIČENJA KOJI SE JAVLJAJU PRI ISPITIVANJU RELIGIOZNOSTI.....	11
SAMOPOŠTOVANJE.....	14
DEFINIRANJE SAMOPOŠTOVANJA.....	14
RAZLIČITA SHVAĆANJA SAMOPOŠTOVANJA.....	15
1.2.3 NEKI REZULTATI DOSADAŠNJEG ISTRAŽIVANJA SAMOPOŠTOVANJA.....	18
LOKUS KONTROLE.....	21
LOKUS KONTROLE U ROTTEROVOJ TEORIJI SOCIJALNOG UČENJA.....	21
PROBLEMI MJERENJA LOKUSA KONTROLE.....	23
NEKI REZULTATI ISTRAŽIVANJA LOKUSA KONTROLE.....	24
PRIKAZ ISTRAŽIVANJA POVEZANOSTI RELIGIOZNOSTI SAMOPOŠTOVANJA I LOKUSA KONTROLE.....	26
II. CILJ.....	28
III. PROBLEM.....	29
IV. METODA.....	29
ISPITANICI.....	29
INSTRUMENTI.....	30
ROSENBERGOV UPITNIK SAMOPOŠTOVANJA.....	30
RI – E SKALA.....	31
4.2.3 UPITNIK RELIGIOZNOSTI.....	32
4.3 POSTUPAK.....	33
V. OBRADA REZULTATA I RASPRAVA.....	34
VI. ZAKLJUČAK.....	55
VII. LITERATURA.....	56
VIII. PRILOG.....	60

I . UVOD

1.1. RELIGIOZNOST

Kao jedno od obilježja ljudskog postojanja religija i religioznost mogu se proučavati u terminima povijesti, psihologije, sociologije, antropologije, teologije te ostalih disciplina koje na različite načine pristupaju shvaćanju tog fenomena. Kako postoji niz različitih pristupa tako postoje i brojne definicije religije i religioznosti. Unutar psihologije religija se definira kao "sustav shvaćanja, vjerovanja, ponašanja, obreda i ceremonija, pomoću kojih pojedinci ili zajednica stavljaju sebe u odnos s Bogom ili s nadnaravnim svijetom i često u odnos jednih s drugima, te od kojega (sustava) religiozna osoba dobiva niz vrednota prema kojima se ravna i prosuđuje naravni svijet" (English and English, 1976, prema Ćorić, 1998). Religioznost je pak zanimanje za religiju, angažiranost ili sudjelovanje u religiji. Pojmovi religije i religioznosti međusobno se isprepleću s tim da se religija više odnosi na društveno-kulturalni aspekt, a religioznost na individualni.

Cilj proučavanja religioznosti unutar psihologije jest razumijeti kako čovjek razvija religiozni stav, a ne kako je čovjek "stvorio" religiju. Religiozna iskustva razlikuju se od osobe do osobe, a ovise o kulturi te emocionalnoj i racionalnoj zrelosti svakog pojedinca. Allportova izjava da ima toliko različitih religioznih iskustava koliko i religioznih ljudi na zemlji (prema Ćorić, 1998) dobro opisuje kompleksnost i težinu

jednostavnog razumijevanja religije, religioznosti i njihovog značenja u životu čovjeka. Zašto su neki ljudi duboko religiozni dok drugi ne vjeruju u Boga; zašto neki vjernici imaju izrazito emocionalna religiozna iskustva dok drugi religiju doživljavaju kao "dosadnu naviku"; zašto nekim ljudima religija pomaže da se osjećaju zaštićeno i utješeno dok su drugi preplavljeni krivnjom i samoosuđivanjem ? samo su neka od brojnih pitanja na koje psiholozi pokušavaju dati odgovore. Religija, kao jedna od mogućnosti čovjekova odnosa spram svijeta te kao jedan od mogućih odgovora na čovjekova metafizička pitanja, prožima osim individualnih, moralnih i društvene aspekte života ljudi tj. očituje se u cjelokupnoj životnoj praksi. Nema dvojbe da odnos čovjeka s Bogom i svagdašnji odnos čovjeka s čovjekom idu zajedno i čine jednu cjelinu te iz odnosa čovjeka prema Bogu redovito proizlaze određeni kvalitativni odnosi prema samome sebi, prema drugome čovjeku i prema svijetu oko sebe.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com